

SUNET DE FULGER

STOMFF ANDREI AUREL

SUNET DE FULGER

Fantasmă trecătoare
Văzduhul se despică
În fulgere albastre
Umbrite de lumină.
Eu singur îmi fac vină
C-am adunat în glastre
Furate dintre nouri
Tot fulgere albastre
Și păsării maiastre
Nu i-am făcut cadouri
Și nici iubirii noastre
Nu i-am clădit castele.
Ci numai peruzele
Din boabele de rouă
Am adunat în suflet
Și-acum le-mpart în două
Să ne rămână nouă
Lumina dintre stele
Și ochii de femeie
Și fulgerele grele
Și căile lactee.

Privirea ta mă doare,
Aprinde-n mine focuri
Și ale nopții jocuri
Îmi dăruie sorocuri
Și gura ta de floare
Menită să-nfioare
Și vântul și clipita
Ce m-a urcat pe rug.
Și nu mai vreau să fug,
Nu-mi mai blestem ursita
Și nu alung ispita
Ci o ascund în sânge.
Cu cercuri mari mă strânge
Iubirea nesfârșită.
Copilă mea iubită
Hai să furăm grădina
Și s-o sădim în case,
Hai să spălăm lumina
Cu cântece duioase

Și hai să ne dăm mâna
La margine de ape.
Să ne adie luna,
Să-mi fii tot mai aproape,
Să ne iubim într-una
Și să-ți așez cununa
De albă răsuflare
A cerului de vară
Pe fruntea ta surioară
A cerului senin.
Și-apoi să o pornim
Spre leagănul minunii.